

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายและมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1

1.1 การสร้างแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสร้างแบบวัดทักษะชีวิต แบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 37 ข้อ ประกอบด้วยทักษะชีวิต 9 ด้าน ของกรมสุขภาพจิต ดังนี้ ด้านการคิดวิเคราะห์ 5 ข้อ ด้านความคิดสร้างสรรค์ 4 ข้อ ด้านความตระหนักในตนเอง 4 ข้อ ด้านความเห็นใจผู้อื่น 4 ข้อ ด้านความภูมิใจในตนเอง 4 ข้อ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม 4 ข้อ ด้านการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร 5 ข้อ ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา 3 ข้อ และด้านการจัดการอารมณ์และความเครียด 4 ข้อ

1.2 การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏผลดังนี้

1.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ได้ แบบวัดทักษะชีวิตที่ผ่านเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 46 ข้อ

1.2.2 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดทักษะชีวิตจำนวน 46 ข้อ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.49 ถึง 0.85 มีจำนวนข้อสอบที่คัดออก จำนวน 9 ข้อ เนื่องจากมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับค่าปรุง (ต่ำกว่า 0.20) มีจำนวนแบบวัดทักษะชีวิตที่คัดเลือกไว้ทั้งสิ้น จำนวน 37 ข้อ

1.2.3 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน แต่ละองค์ประกอบ เมื่อพิจารณาจากน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรที่สังเกตได้ทั้ง 37 ตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่สังเกตได้ ข้อที่ 1-5 สัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านการคิดวิเคราะห์ (LSJ1) ตัวแปรที่สังเกตได้ ข้อที่ 6-9 สัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านความคิดสร้างสรรค์ (LSJ2) ตัวแปรที่สังเกตได้ ข้อที่ 10-13 สัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านความตระหนักในตนเอง (LSJ3) ตัวแปรที่สังเกตได้ ข้อที่ 14-17 สัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านความเห็นใจผู้อื่น (LSJ4) ตัวแปรที่สังเกตได้ ข้อที่ 18-21 สัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านความภูมิใจในตนเอง (LSJ5) ตัวแปรที่สังเกตได้ ข้อที่ 22-25 สัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (LSJ6) ตัวแปรที่สังเกตได้ ข้อที่ 26-30 สัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร (LSJ7) ตัวแปรที่สังเกตได้ ข้อที่ 31-33 สัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา (LSJ8) ตัวแปรที่สังเกตได้ ข้อที่ 34-37 สัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านการจัดการอารมณ์กับความเครียด (LSJ9) คำนีความสอดคล้องของโมเดล ทั้ง 9 องค์ประกอบ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ตั้งแต่ 0.00 ถึง 6.82 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) ตั้งแต่ 0.00 ถึง 1.70 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) ตั้งแต่ 0.99 ถึง 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) ระหว่าง 0.97 ถึง 1.00 และค่ารากที่สองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) ระหว่าง 0.00 ถึง 0.04 และรูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ของแบบวัดทักษะชีวิตทั้งฉบับ จำนวน 37 ข้อ กับแนวคิดทักษะชีวิตของกรมสุขภาพจิต 9 องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1082.73 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.77 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.95 และค่ารากที่สองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.04 จากข้อมูลดังกล่าว ค่าดัชนีความสอดคล้องทุกตัว ทั้งโมเดลรายองค์ประกอบและโมเดลแบบวัดทักษะชีวิตทั้งฉบับ บ่งชี้ว่า โมเดลการวิจัยมีความเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าน้อยกว่า 2 ค่า GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 และเข้าใกล้ 1

ค่า RMSEA ต่ำกว่า 0.05 และเข้าใกล้ 0 แสดงว่าแบบวัดทักษะชีวิต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นวัดได้
เที่ยงตรงตาม โครงสร้างที่มุ่งวัด

1.2.4 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะชีวิตทั้งรายด้าน
และทั้งฉบับ แบบวัดทักษะชีวิตมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.78 ถึง 0.88 เมื่อพิจารณา
ค่าความเชื่อมั่นรายองค์ประกอบ ด้านการคิดวิเคราะห์ มีค่าเท่ากับ 0.87 ด้านความคิด
สร้างสรรค์ มีค่าเท่ากับ 0.83 ด้านความตระหนักรู้ในตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.88 ด้านความเห็นใจ
ผู้อื่น มีค่าเท่ากับ 0.76 ด้านความภูมิใจในตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.82 ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม
มีค่าเท่ากับ 0.86 ด้านการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 0.79 ด้านการตัดสินใจ
และการแก้ปัญหา มีค่าเท่ากับ 0.86 ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด มีค่าเท่ากับ 0.78
ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98

ตอนที่ 2 การสร้างเกณฑ์ปกติ พบว่ามีเกณฑ์ปกติอยู่ในช่วง T26 ถึง T72 แสดงว่า
ระดับทักษะชีวิตอยู่ในระดับต่ำถึงระดับสูงมาก ดังนี้ ระดับทักษะชีวิตสูงมาก จำนวน 25 คน
คิดเป็นร้อยละ 7.88 ระดับทักษะชีวิตค่อนข้างสูง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.71
ระดับทักษะชีวิตปานกลาง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 ระดับทักษะชีวิตค่อนข้างต่ำ
จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 และระดับทักษะชีวิตต่ำ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20
ส่วนใหญ่ผู้เรียนมีระดับทักษะชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต
9 องค์ประกอบ ตามแนวคิดของกรมสุขภาพจิต แบบวัดที่สร้างขึ้น เป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์
ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ผลการวิจัยนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ผลการสร้างแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ได้แบบวัดทักษะชีวิต จำนวน 1 ฉบับ 37 ข้อ ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบวัด
เชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยยึดกรอบแนวคิดของกรมสุขภาพจิต
ประกอบด้วยทักษะชีวิต 9 ด้าน ของกรมสุขภาพจิต ดังนี้ ด้านการคิดวิเคราะห์ 5 ข้อ
ด้านความคิดสร้างสรรค์ 4 ข้อ ด้านความตระหนักในตนเอง 4 ข้อ ด้านความเห็นใจผู้อื่น 4 ข้อ
ด้านความภูมิใจ ในตนเอง 4 ข้อ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม 4 ข้อ ด้านการสร้างสัมพันธภาพ

และการสื่อสาร 5 ข้อ ด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา 3 ข้อ และด้านการจัดการอารมณ์และความเครียด 4 ข้อ เพราะจำนวนข้อสอบที่สร้างขึ้นในแต่ละด้านมีจำนวนเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4 และครอบคลุมนิยามเชิงปฏิบัติการของแต่ละด้าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถทำข้อสอบจำนวน 37 ข้อ เสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยผ่านการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้เป็นเพราะการสร้างแบบวัดได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนของหลักการสร้างแบบวัด และมีความชัดเจน ซึ่งสร้างโดยยึดกรอบแนวคิดของกรมสุขภาพจิต เนื่องจากกระบวนการสร้างแบบวัด ข้อมูลที่นำมาใช้สร้างแบบวัดทักษะชีวิตเป็นข้อมูลที่ได้จากสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์โดยตรง ดังนั้น ข้อคำถามและตัวเลือกที่สร้างขึ้น จึงสามารถสะท้อนสภาวะปัญหาและวิถีแก้ไขปัญหาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ตรงตามสภาพจริง ประกอบกับผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น ซึ่งแต่ละท่านล้วนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ และมีความรอบรู้ในเรื่องการสร้างเครื่องมือได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ได้แบบวัดทักษะชีวิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพก่อนที่จะนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบวัด

1.2 ผลการหาคุณภาพแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4 ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 ทั้งนี้เป็นเพราะข้อสอบแต่ละข้อที่สร้าง มีขั้นตอนการสร้างที่เหมาะสม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างแบบวัดที่ชัดเจน การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิต และกำหนดกรอบองค์ประกอบของทักษะชีวิตเป็น 9 องค์ประกอบ ของกรมสุขภาพจิต กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและวิเคราะห์ข้อสอบตามนิยามเชิงปฏิบัติการ ข้อสอบทุกข้อผ่านการตรวจสอบจากประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จึงทำให้ข้อสอบที่สร้างขึ้นผ่านเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ล้วนเป็นผู้มีประสบการณ์และมีความรอบรู้ในเรื่องความเชื่อสัตย์สุจริต แสดงว่าแบบวัดทักษะชีวิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูงและใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 249) ที่กล่าวว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 สอดคล้อง เชาวน์ อินโย (2543 : 281) ที่กล่าวว่า เกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC ควรมีค่าเท่ากับ 0.50 หรือมากกว่าจะเป็นข้อคำถามที่ดี สามารถนำไปใช้ได้ และสอดคล้องกับ ภัทราพร เกษสังข์ (2551 : 24) ได้กล่าวว่า ความสามารถของเครื่องมือวัดผลที่สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้องเครื่องมือที่มี

คุณภาพดีตามคุณภาพด้านนี้จะต้องมีเนื้อหาของสิ่งที่ต้องการวัดครอบคลุมครบถ้วนตามจุดประสงค์ของการวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กลุขณา ปัญญา (2552 : 46) ที่ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญยืน มุลศรี (2548 : 117-123) ที่ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

1.3 ผลการหาคุณภาพแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบส่วนใหญ่สามารถจำแนกนักเรียนที่มีทักษะชีวิตระดับสูงกับระดับต่ำได้ดีมาก โดยค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าระหว่าง 0.49 ถึง 0.85 ทั้งนี้เพราะข้อสอบทุกข้อผ่านการตรวจสอบจากประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการจากท่านผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน จึงทำให้ข้อสอบที่นำไปหาคุณภาพ ได้ค่าที่มีความเหมาะสม และได้ข้อสอบที่มีคุณภาพไว้ใช้ ดังที่ ไพศาล วรคำ (2554 : 269) ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อสอบไว้ว่า ข้อสอบที่มีคุณภาพต้องมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป สอดคล้องกับล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543 : 304) ที่กล่าวว่า ค่าอำนาจจำแนกที่ได้จากการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมจากข้ออื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมด (Item - total Correlation) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ถ้าทดสอบกับนักเรียนตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ก็ใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามได้ทุกข้อมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมสูงกว่าเกณฑ์ทุกค่า แสดงว่าทุกข้อสามารถจำแนกกลุ่มได้ตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดหรือกล่าวได้ว่า ทุกข้อมีคุณภาพด้านค่าอำนาจจำแนกสามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธนันท์ มายู่วัง (2552 : 68) ที่ได้สร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิมา หงส์จำ (2549 : 167-178) ได้พัฒนาแบบประเมินทักษะชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สอดคล้องกับงานวิจัยของ คุณิต ทิบุญมา (2554 : 165-169) ได้สร้างแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.66 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพ สระแก้ว (2554 : 109-110) ได้สร้างแบบวัดทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.92 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายหยาด จันทร์ภูเมือง (2554 : 106-108) ได้สร้างแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผลการหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.39 ถึง 0.89

1.4 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน แต่ละองค์ประกอบและทั้งฉบับ พบว่าตัวแปรที่สังเกตได้แต่ละตัวแปรเป็นองค์ประกอบแต่ละด้านของทักษะชีวิตแต่ละองค์ประกอบ และเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีความเหมาะสมของพารามิเตอร์ในแต่ละองค์ประกอบ ค่าดัชนีความเหมาะสมของทุกตัวแปรบ่งชี้ว่า โมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูลทั้งโมเดลรายด้านและ โมเดลรวมทักษะชีวิตทั้ง 9 ด้าน ทั้งนี้เพราะมีการกำหนดขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดอย่างรอบคอบ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสม ดังที่ ไพศาล วรคำ (2554 : 254-258) กล่าวว่า iva ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หากสร้างแบบวัดสัมพันธ์สอดคล้องกับองค์ประกอบย่อยๆ ตามที่กำหนดแสดงว่า แบบวัดนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาที่กำหนดของ สอดคล้องกับ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542 : 122) ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2543 : 3) ที่กล่าวว่า ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) มีค่ามากกว่า 0.90 ค่ารากของค่าเฉลี่ย กำลังสองของความคลาดเคลื่อน (RMSEA) มีค่าน้อยกว่า 0.05 จากข้อมูลดังกล่าว แสดงว่า แบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตามแนวคิดของกรมสุขภาพจิตตามที่กำหนดไว้

1.5 ผลการหาคุณภาพแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านค่าความเชื่อมั่น ค่าความเชื่อมั่นรายด้านตั้งแต่ 0.78 ถึง 0.88 ทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 ทั้งนี้เพราะข้อสอบทุกข้อ ผ่านการหาคุณภาพในด้านดัชนีความสอดคล้อง จากผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการหาคุณภาพด้านค่าอำนาจจำแนก และการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างการหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิตในแต่ละด้านของคุณภาพข้อสอบ ได้ค่าที่มีความเหมาะสม เมื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่น จึงทำให้ได้ค่าความเชื่อมั่นที่มีความเหมาะสมทั้งรายด้านและทั้งฉบับ ดังที่ เกียรติสุดา ศรีสุข (2548 : 144) ได้กล่าวถึงเกณฑ์แปลผลความเชื่อมั่นไว้ว่า ค่าของความเชื่อมั่นที่นิยมใช้กันทั่วไปมีค่าตั้งแต่ .71 – 1.0 ถือว่ามีความเชื่อมั่นสูง และไพศาล วรคำ (2554 : 267-282) ได้กล่าวไว้ว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ คือความคงที่ของผลที่ได้จากการวัดด้วยเครื่องมือชุดใดชุดหนึ่งในการวัดหลาย ๆ ครั้ง ไม่ว่าจะทำการวัดกี่ครั้งก็ตาม และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพัชร แก้วปฎิมา (2547 : 73-74) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดทักษะชีวิต

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สร้างขึ้น มีอำนาจจำแนกทุกข้อ มีความตรงตามทฤษฎี มีความตรงตามสภาพ และมีความเที่ยงทั้งฉบับ .87 สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543: 317) ที่กล่าวว่า เครื่องมือวัดด้านความรู้สึกรู้สึกหรือจิตพิสัยควรมีค่าความเชื่อมั่นอย่างต่ำ 0.70 แสดงว่าแบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้น มีคุณภาพทั้งค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัย พชรนันท์ มาอยู่วัง (2552 : 13-14) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าแบบสอบวัดความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สอดคล้องกับงานวิจัยของคูสิต ทีบุญญา (2554 : 165-169) ได้สร้างแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะชีวิตทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 สอดคล้องกับ ไพ สระแก้ว (2554 : 109-110) ได้สร้างแบบวัดทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า และความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะชีวิตทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 และสอดคล้องกับ สายหยาด จันทร์ธูเมือง (2554 : 106-108) ได้สร้างแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะชีวิตทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

2. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเกณฑ์ปกติอยู่ในช่วง T26 ถึง T72 และระดับทักษะชีวิตปานกลาง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 รองลงมา คือ ระดับทักษะชีวิตค่อนข้างสูง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.71 และระดับทักษะชีวิตต่ำ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 การที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีระดับทักษะชีวิตที่แตกต่างกันเพราะนักเรียนมีพัฒนาการตามวัยที่แตกต่างกัน การอบรมเลี้ยงดู การได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะชีวิตไม่เหมือนกัน และการปลูกฝังลักษณะนิสัยจากคุณครู พ่อ แม่ ผู้ปกครองที่ต่างกันสอดคล้องกับวนิดา ขาวมงคล เอก แสงศรี (2546 : คำนำ) กล่าวว่าไว้ว่าทักษะชีวิต เป็นความสามารถที่ใ้รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักการอยู่ร่วมกันกับบุคคลในสังคมและสิ่งแวดล้อมในชีวิต ได้อย่างมีคุณภาพ และทักษะชีวิตของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดู และการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาด้านทักษะชีวิต

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้
  - 1.1 แบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการวัดทักษะชีวิตของนักเรียนได้ ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนต่อไป
  - 1.2 หากมีการนำแบบวัดทักษะชีวิตไปใช้กับนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอื่นหรือในระดับอื่น ควรมีการสร้างเกณฑ์ปกติในการแปลความหมายคะแนนทักษะชีวิตใหม่
2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป
  - 2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะชีวิตของนักเรียน
  - 2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่จำแนกนักเรียนที่มีระดับทักษะชีวิตสูงและระดับทักษะชีวิตต่ำ
  - 2.3 ควรมีการสร้างแบบวัดทักษะชีวิต ให้มีเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละวัย